

Четвъртък, 26 април 2007 г.

R6_TA(2007)0159

Регионални консултативни съвети в рамките на общата политика в областта на рибното стопанство *

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 април 2007 г. относно предложението за решение на Съвета за изменение на Решение 2004/585/ЕО относно създаване на регионални консултативни съвети в рамките на общата политика в областта на рибното стопанство (COM(2006)0732 — C6-0051/2007 — 2006/0240(CNS))

(Процедура на консултация)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Съвета (COM(2006)0732) ⁽¹⁾,
 - като взе предвид член 37 от Договора за ЕО, съгласно който Съветът се е консултирал с него (C6-0051/2007),
 - като взе предвид член 51 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по рибно стопанство (A6-0078/2007),
1. Одобрява предложението на Комисията;
 2. Признава, че настоящото предложение се отнася единствено до финансовите аспекти на регионалните консултативни съвети и че други аспекти остава да бъдат разрешени по време на предстоящото разглеждане, и по-специално — онези, свързани с броя и състава им;
 3. Приканва Съвета, в случай че възнамерява да се разграничи от текста, одобрен от Парламента, да информира последния за това;
 4. Призовава Съвета да се консултира отново с него, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в предложението на Комисията;
 5. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента на Съвета и на Комисията.

⁽¹⁾ Все още непубликувано в ОВ.

R6_TA(2007)0160

Положението на жените с увреждания в ЕС

Резолюция на Европейския парламент от 26 април 2007 г. за положението на жените с увреждания в Европейския съюз (2006/2277(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Конвенцията за правата на хората с увреждания, приета от Генералната асамблея на Организацията на обединените нации на 13 декември 2006 г.,
- като взе предвид манифеста на жените с увреждания в Европа, приет на 22 февруари 1997 г. в рамките на Европейския форум на хората с увреждания,

Четвъртък, 26 април 2007 г.

- като взе предвид Хартата за основните права на Европейския съюз⁽¹⁾,
 - като взе предвид Европейската година на равните възможности за всички (2007),
 - като взе предвид член 13 от Договора за създаване на Европейски съюз,
 - като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Равни възможности за хората с увреждания: Европейски план за действие“ (COM(2003)0650),
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по правата на жените и равенството между половете (A6-0075/2007),
- А. като има предвид, че в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на лицата с увреждания (Конвенцията) се отчита фактът, че жените и момичетата с увреждания често са изложени на по-голям риск, в и извън своя дом, от насилие, телесни повреди или злоупотреба, небрежно или нехайно отношение, малтретиране или експлоатация;
- Б. като има предвид, че в Конвенцията за правата на лицата с увреждания също се подчертава необходимостта от включване на принципа за равенство между половете във всички усилия за насърчаване на пълното ползване на правата на човека и основните свободи от страна на лицата с увреждания;
- В. като има предвид, че Конвенцията за правата на лицата с увреждания признава правото на сключване на брак и на създаване на семейство за всички лица с увреждания, които са на възраст, на която могат да сключат брак;
- Г. като има предвид, че почти 80 % от жените с увреждания са жертва на психологическо и физическо насилие и като има предвид, че рискът от сексуално насилие е по-висок за тях, отколкото за други жени; като има предвид, че насилието не само често е част от живота на жените с увреждания, но понякога е и самата причина за тяхното увреждане;
- Д. като има предвид, че хората с увреждания представляват многообразна група от населението и че действията, предназначени, за да им се окаже подкрепа, трябва да вземат предвид както тяхното многообразие, така и факта, че някои групи, като жените с увреждания, са изправени пред допълнителни трудности и различни видове дискриминация;
- Е. като има предвид, че според изследванията, проведени от държавите-членки, най-вече майките на деца с увреждания са тези, които предприемат стъпки (в областта на медицината, образованието, администрацията и др.), с цел да се осведомят за увреждането на детето си и да намерят най-добрите решения и подход към него;
- Ж. като има предвид, че отговорността за хората с увреждания и зависимите лица най-често се поема от жени и че това означава, че в някои случаи, в които няма подходящи условия за грижи, те трябва да напуснат работния пазар;
- З. като има предвид, че както институциите на ЕС, така и националните и регионални власти следва да насърчават действия с цел равенството между хората да се превърне в действителност и да бъде ефективно и като има предвид, че Годишната на равните възможности за всички (2007 г.) следва да служи за катализатор за това;
- И. като има предвид, че жените с увреждания са жертва на различни видове дискриминация на основания, свързани с техния пол, расова принадлежност и увреждания, и че те са изложени на по-висок риск от бедност и социално изключване;
- Й. като има предвид, че равното третиране на жените с увреждания и майките на деца с увреждания е едно от основните права, както и етично задължение;

(1) ОВ С 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

Четвъртък, 26 април 2007 г.

1. Призовава Комисията и държавите-членки да положат усилия за премахване на съществуващите препятствия и прегради, включително архитектурните прегради, с цел да се улесни участието на жените и момичетата в семейния, политически, културен, социален и трудов живот, както и да се увеличи броят на участващите, чрез по-добро прилагане на законодателството на Общността в областта на борбата срещу дискриминацията и равенството между половете и по-добро използване на възможностите, предоставени от съответните програми на Общността и Европейския социален фонд;
2. Призовава държавите-членки да отчетат потребностите на хората с увреждания и специфичните потребности на жените във всички политики на национално, регионално и местно равнище, особено в политиките в областта на градското планиране, образованието, заетостта, жилищното настаняване, транспорта, здравеопазването и социалните услуги;
3. Призовава Комисията и държавите-членки да приемат и приложат необходимите мерки за подкрепа на жените с увреждания, така че те да могат да навлизат в онези области на социалния и трудов живот, културата и политиката, в които тяхното присъствие е все още недостатъчно;
4. Призовава националните и регионални правителства да насърчават и финансират с подходящи средства иновационни политики и услуги, насочени към половата принадлежност и уврежданията, по-специално по отношение на лични грижи, подвижност, здравеопазване, образование, обучение, обучение през целия живот, заетост, независим живот и социално осигуряване;
5. Призовава Комисията и държавите-членки да въведат насочени към жените и децата ефективни политики и законодателство, които ще гарантират, че случаите на експлоатация, насилие срещу и сексуални злоупотреби, свързани с лица с увреждания — в и извън техните местожителства и навсякъде другаде — се разкриват, разследват и по целесъобразност по тях се завеждат съдебни дела; предлага в този контекст да се отдели специално внимание на жените с увреждания, чиито увреждания не им позволяват да представляват себе си, и да се разработят превантивни мерки с цел да се премахнат различията в правата на жените с увреждания и тези на другите жени по отношение на личната им физическа неприкосновеност и изразяване на сексуалната им принадлежност;
6. Е поразен от факта, че вероятността жените с увреждания да бъдат жертва на насилие е три пъти по-голяма, отколкото при жените без увреждания, и поради това призовава програмата Дафне да се използва и за борба с този вид насилие;
7. Изтъква важността на активната борба срещу сегрегацията на лицата с увреждания от детството им нататък;
8. Призовава Комисията и държавите-членки да насърчат пилотни програми и изпитани процедури за интеграционни заведения, от детската градина, училището и местата за обучение до професионалната реализация;
9. Подчертава необходимостта от това Европейският съюз да предприеме всички възможни стъпки, включително законодателни действия, за да рационализира системата си за помощи и да предостави допълнително финансиране за жените и децата с увреждания;
10. Призовава държавите-членки да разрешат липсата на подходящи здравни грижи за жените с увреждания чрез предоставяне на специализиран медицински персонал и подходящи инфраструктури;
11. Призовава Комисията да проучи съвместно с компетентните национални органи свързаните със здравеопазването и медицинските грижи специфични проблеми на жените с увреждания, като вниманието се съсредоточи върху превенцията и информацията;
12. Счита, че съществува връзка между наличието на увреждане и по-ниското ниво на образование, която впоследствие се отразява върху нивата на трудова заетост сред хората с увреждания;

Четвъртък, 26 април 2007 г.

13. Изразява своята загриженост във връзка с факта, че именно жените с увреждания достигат по-ниски нива на образование, поради което те срещат по-големи трудности при получаване на достъп до трудовия пазар, запазване на работното място и получаване на повишения; счита, че хората с увреждания трябва да получат същите възможности за учене и че трябва да имат право на достъп до трудовия пазар, за да могат да се издържат; счита, че жените и момичетата с увреждания следва също да бъдат поощрявани да търсят образование и работа въз основа на своите възможности и интереси, а не въз основа на своите увреждания;
14. Призовава Комисията и държавите-членки да подпомагат прилагането на принципа за всеобщ достъп в рамките на обществото и по отношение на стоките и услугите, за да могат жените с увреждания да разполагат с възможно най-голяма самостоятелност;
15. Призовава Комисията и държавите-членки, с оглед на това, че в много случаи информационните технологии и съобщенията са основен инструмент за интеграция на хората с увреждания, да изготвят подходящи мерки за премахване на „цифровата пропаст“ между двата пола, за да могат жените с увреждания да получат достъп до информационните технологии и съобщенията и да се възползват от тях при равни условия с мъжете;
16. Вярва, че с оглед на подобряване на достъпа на хората с увреждания до трудовия пазар и с цел да им се предостави възможност да бъдат по-активни и да развият своите способности, следва да се използват всички възможни стимули, включително данъчни облекчения, за да се поощрят работодателите да наемат хора с увреждания и да приспособят работното време към потребностите на майките, отглеждащи деца с увреждания;
17. Призовава Комисията и държавите-членки при полагане на усилия за повишаване на заетостта сред жените с увреждания да предотвратят дискриминацията от страна на работодателите във връзка с назначаването на работа на жени с увреждания;
18. Призовава Комисията и държавите-членки да въведат концепцията за „гъвкавост“ в темите, свързани с уврежданията, с оглед на това, че всеки случай е различен, за да може в общност на гражданите, основаваща се на многообразието, помощта да се приспособи към всеки отделен случай;
19. Счита, че създадените мерки следва да бъдат насочени към по-силна интеграция;
20. Посочва, че в повечето случаи именно жените са тези, които се грижат за хората с увреждания, и поради това счита, че е необходимо да се разработят мерки за повишаване на обществената осведоменост, с цел да се гарантира, че мъжете също участват в тази задача;
21. Призовава Комисията и държавите-членки да положат усилия, за да могат грижите за хората с увреждания и тяхното участие да бъдат отговорност на обществото като цяло, а не само на семействата на съответните лица, да имат предвид особената всеотдайност на жените, носещи отговорност за лица с увреждания, и положението на онези хора — често роднини, — които поемат отговорността за хората с увреждания, при разработването на политики и определянето на помощи; счита, че е важно да се подчертае фактът, че тази дейност се извършва предимно от жени и че поради това жените са особено засегнати при съкращения на услугите, свързани с обществените грижи, както в качеството си на платен обслужващ персонал, така и в качеството си на роднини;
22. Призовава Комисията и държавите-членки да изготвят необходимите мерки, за да подпомогнат работата на семействата и организациите, които подкрепят както хората с увреждания, така и техните семейства;
23. Счита, че следва да се представят предложения относно начините за установяване на различни мерки за оказване на подкрепа, за да могат както хората с увреждания, така и техните семейства да живеят нормално при същите условия като хората без увреждания и техните семейства, както и да се предложат мерки за подкрепа на онези хора — често роднини, — поемащи икономическа и социална отговорност за хората с увреждания на които, често изолирайки се, те посвещават цялото си време, както тяхната задача в много случаи изисква подкрепа на много равнища; отбелязва, че понастоящем жените носят голяма част от тези отговорности, както срещу, така и без заплащане; счита, че е очевидно, че това не е задача предимно за един от половете и че следва да се води активна борба срещу мнението, че това е отговорност на жените;

Четвъртък, 26 април 2007 г.

24. Предлага държавите-членки да хармонизират правилата на общинско равнище относно паркирането за лицата с увреждания и да разгледат възможността за намаляване на таксите за транспорт за придружителите на лица с увреждания;
25. Счита, че една от основните цели, които Европейският съюз следва да си постави, е подобряване на качеството на живот на хората с увреждания и техните семейства и гарантиране на тяхната пълна интеграция в обществото;
26. Подчертава необходимостта от повишаване на видимостта и подобряване на образа на жените с увреждания в средствата за масово осведомяване, което ще спомогне широката общественост да добие по-добра представа за тяхното ежедневие и ще им предостави по-добри възможности за самоизразяване и участие в социалния и политически живот;
27. Подчертава значението на това държавите-членки да признаят очевидното право на жените с увреждания на собствена сексуалност и правото им на деца;
28. Призовава Комисията и държавите-членки да въведат законодателство, гарантиращо независим начин на живот за жените и мъжете с увреждания, като се признава факта, че това е основно право, което трябва да се зачита;
29. Призовава Комисията и държавите-членки да предоставят на децата, младежите и възрастните хора с увреждания предпоставките за независимост и самоопределяне, като същевременно отделят специално внимание на въпросите, свързани с равенството;
30. Признава, че дори по отношение на съществуващите услуги във връзка с независимия начин на живот и здравните услуги, жените с увреждания се сблъскват с дискриминация при достъпа до тях;
31. Изтъква ролята на образованието на децата от двата пола при изграждане на бъдещото общество и подчертава, че следва да се положат усилия, за да се насочи образованието към гарантиране на това, че уврежданията не са пречка за тяхното участие в обществото при наличието на еднакви възможности и права, за да се съдейства за създаване на атмосфера на сътрудничество и социална интеграция и за повишаване на осведомеността в училищата относно уврежданията, което е крайно необходим инструмент за постигане на тази цел;
32. Подчертава важната роля на неправителствените организации, работещи с жени с увреждания, и призовава Комисията и държавите-членки да им оказват подкрепа;
33. Подчертава необходимостта от събиране на нови данни в разбивки по полова принадлежност по отношение на лицата с увреждания, както и от провеждане на изследвания, като се използват показатели, свързани с половата принадлежност, с цел да се установи действителното положение на жените и момичетата с увреждания;
34. Подчертава необходимостта от гарантиране на грижи за репродуктивното здраве на жените с увреждания, като се отделя внимание на аспекти като семейното планиране, здравните услуги и информацията относно майчинството, за да могат тези жени да установяват отношения, които са равноправни, отговорни и удовлетворяващи;
35. Заема становището, че политиката на ЕС следва да поощри допълнително организациите на работодателите, синдикатите и неправителствените организации за разработване на по-ефективни средства за оказване на помощ на лицата с увреждания;

Четвъртък, 26 април 2007 г.

36. Призовава Комисията да улесни създаването на мрежа за жените с увреждания в целия ЕС и в страните кандидатки за членство в ЕС, предвиждаща обмен на добра практика, изграждане на капацитет и мерки за овластяване;
37. Изтъква необходимостта жените с увреждания да се ползват с пълен достъп до новите аудиовизуални медии;
38. Припомня на Комисията, че единствено въз основа на задълбочени познания в тази област, основаващи се на социалния модел на уврежданията, който насочва вниманието към пречките в обществото, противно на медицинския модел на уврежданията, който се отнася само до медицинския аспект на уврежданията, могат да се предоставят решения, услуги и подкрепа, да се разработват политики, да се разпределят средства и да се измерва въздействието на политиките върху подобряването на положението на лицата с увреждания;
39. Напомня на държавите-членки, че тяхното съдействие за подобряване и постигане на напредък в положението на жените и момичетата, които имат каквото и да е вид увреждане, е от основно значение;
40. Призовава държавите-членки да насърчават гражданските инициативи, насочени към оказване на подкрепа на хората с увреждания;
41. Напомня за значението на социалните участници, предприятията и гражданското общество, по-специално на организациите на жени и на родители на деца с увреждания, при оказването на подкрепа и поощряването на равните възможности и достъпа до работни места и обучение през целия живот за хората с увреждания, като се отделя дължимото внимание на техните специфични потребности;
42. Отдава признание на дейността на родителските асоциации, обикновено създадени и ръководени от майките на деца с увреждания, които чрез своите организации и интернет сайтове събират информация (относно специализирани медицински центрове и нормативната уредба относно образованието, социалното осигуряване и др.), като по този начин помагат на други родители и повишават осведомеността на обществените органи;
43. Призовава държавите-членки да докладват на Комисията и Европейския парламент относно положението на жените и момичетата с увреждания в своите национални доклади и относно мерките, които са предприети за изпълнение на Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените;
44. Счита, че уврежданията следва да се разглеждат като естествено явление, което е част от ежедневието, а не като аномален придатък към него; отбелязва, че винаги ще има граждани с увреждания и че поради това е очевидно, че уврежданията са неразделна част от обществото;
45. Счита, че трябва самият той да насърчава допълнителното развитие и използване на технологиите и възможностите за премахване на възпрепятстващата среда; счита, че дейността по това развитие следва да се основава на факта, че мъжете и жените понякога имат различни потребности;
46. Призовава Комисията и държавите-членки да насърчават равните жизнено условия за момичетата, момчетата, жените и мъжете с увреждания;
47. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки както и на Съвета на Европа и на Генералния секретар на ООН.